

בש"פ 4060/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4060/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים
(השופטים ר' פלדמן-פרידמן, א' אברבנאל וח' זנדברג)
שניתנה ביום 7.6.2021 בתפ"ח 36614-03-18

בשם המערער:

עו"ד קובי קמר

בשם המשיבה:

עו"ד יובל קדר

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח' זנדברג) אשר ניתנה ביום 7.6.2021 בגדרו של תפ"ח 36614-03-18 (להלן: התיק העיקרי), ואשר דחתה את בקשת המערער - המואשם בתיק העיקרי בעבירת אינוס - להורות על פתיחת הדלתיים באופן שיאפשר לו לפרסם ברבים חלקים מהפרוטוקולים המתעדים את הדיונים המתנהלים בתיק העיקרי. לטענת המערער, פרסום כאמור דרוש לו כדי לנסות ולנקות את שמו בעקבות פרסומים ברבים שתיארוהו כאנס - לדבריו, באופן שקרי.

באין מסגרת אחרת, נראה כי ערעור זה הוגש לפי סעיף 70ד(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק).

עמוד 1

2. בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לאחר שלא מצא "הצדקה בשלב זה של הדיון להיעתר לבקשה לפתיחת הדלתיים, זאת מטעמים של הגנה על מתלוננת בעבירת מין, בהתאם לסעיף 68(ב)(5) לחוק".

3. במהלך הדיון בערעור, אשר התקיים לפני ביום 14.6.2021, שאלתי את באי-כוחם של בעלי הדין אם יש בידם אסמכתא כלשהי שמכוחה ניתן לקבל את הערעור ולהתיר את פרסום הפרוטוקול או חלקים ממנו, עם או ללא תנאים - ונעניתי בשלילה. בא-כוח המערער השיב לשאלתי כי הינו תומך את ערעורו על הפרקטיקה והשכל הישר.

4. סבורני, כי דין הערעור להידחות.

5. סעיף 70ד(א) לחוק מקנה זכות ערעור אך ורק ביחס להחלטות כדלקמן:

א. איסורפרסוםלפיסעיף 70ד(ד), (ה) או (ה1);

ב. התרתפרסוםלפיסעיף 70א(א), (ב) סיפה, (ג) או (ד1)(2)(א) אוהתרתצילוםלפיסעיף 70ב(ב) רישה;

ג. ביטולאיסורפרסוםלפיסעיף 70ג.

זאת, כאשר סעיף 74 לחוק קובע כי "החלטותביתמשפטלפיסעיפים 68, 69 ו-72 איןאחריהןולאכלום".

6. ההחלטה נשוא הערעור ניתנה, כאמור, בגדרו של סעיף 68(ב)(5) לחוק, אשר קובע כי "ביתמשפטראשילדוןבעניןמסויים, כולואומקצתו, בדלתייםסגורות, אפראהצורךבכבאחתמאלה: ... לשםהגנהעלענינושלמתלונןאונאשםבעבירתמין". הווה אומר: לפני החלטה שאין אחריה ולא כלום ושאינה ניתנת לערעור, כמצוותו של המחוקק.

7. בענין זה, המשנה לנשיא, השופטת המנוחה מרים בן-פורת, ז"ל, לימדתנו כדלקמן:

"לאנעלמהמעניינהוראתסעיף 74לחוק, הקובעת, כיהחלטותביתמשפטלפיסעיפים 68,69 ו-72 איןאחריהןולאכלום. ...כשלעצמינראהלי, כיהוראתסופיותזוחלהעלהחלטה, המקבלתבקשהלקייםדיוןבדלתייםסגורות, ואינהחלהעלהחלטה, הדוחהבקשהכזאת. ... לאטיבהבקשההואהקובעאתהוצאההדיוניתאלאטיבהחלטה. ...אמהחלטהמתירהלסגוראתהדלתות, איןלתקוףאתה, והיאהופכתלסופית, אפאםהבקשהנדחית - ניתןגםניתןלתקוףאותה." ראו ר"ע 176/86 פלונית' פלוני, פ"ד מ(2) 497, 501 (1986) (ההדגשה הוספה - א.ש.).

כך נקבע גם בבג"ץ 4841/04 מחג'אנהנ' ביהמשפטהמחוזיבחיפה, פ"דנח(6) 347, 355 (2004), בו נאמרו הדברים הבאים:

"החלטתו של בית-המשפט המחוזי המורה כי חוקריה שב"כ יעידו בדלתיים סגורות היא החלטת ביניים בהליך פלילי, שאיננה באה בגדרה חריגים לכלל שאין ערעור על החלטת ביניים בהליך פלילי, כלל שלא ניתן לעקוף על דרך של הגשת עתירה לבית-המשפט הגבוה לצדק. יתר-על-כן, בהחלטה זאת נעדרת רבית-המשפט לבקשה לקיים דיון בדלתיים סגורות, ולפיכך חלה עליה הוראת הסופיות שבסעיף 74 לחוק בתי המשפט, כאמור לעיל, ואינה ניתנת לתקיפה" (ההדגשה הוספה - א.ש.).

דברים דומים נאמרו גם בבש"פ 1659/11 שטנגרנ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.4.2011); ואילו הרציונל שמאחורי זכות הערעור האסימטרית הוסבר בע"פ 1389/18 מדינת ישראל נ' פלוני (1.3.2018), במילים אלו:

"בפתח הדברים נסיר מעל שולחן הנאות הטענה כי למערער תאין זכות ערעור, לאורה הוראה הקטגורית המופיעה בסעיף 74 לחוק בתי המשפט, ולפיה "...החלטות בית משפט לפי סעיפים 68, 69 ו-72 אין אחריותן ולא כלום". סעיף זה פורש בפסיקה כמתייחס למקרים שבהם הוחלט על סגירת הדלתיים, כשאז לא ניתן לערער על החלטה זו, בעוד שכאשר מדובר בפתיחת הדלתיים ניתן לערער על החלטה זו... הטעם לכך הוא, כיהחלטה הדוחה בקשה לסגירת דלתיים היא החלטה בלתי הפיכה, במובן שהיא שמה עדה לתחילת הסיוע בפומבי, עלול להיגרם נזק לביטחון המדינה ואולי אף נטרסטים ביוריים חשובים אחרים. לפיכך, סווגה בדרכי פסיקתית תחולתו של סעיף 74 לחוק בתי המשפט, כך שניתן יהיה לערער על החלטה הדוחה בקשה לסגירת דלתיים." ראו שם, פסקה 15; (ההדגשה הוספה - א.ש.).

8. עולה מן המקובץ כי למערער לא נתונה זכות ערעור במקרה דנן ואין בידי סמכות לדון בערעורו.

9. דין הערעור להידחות אפוא על הסף. אחרי ששמעתי טיעונים לגופם של דברים, אוסיף, למעלה מן הנדרש, כי ממילא לא ראיתי עילה מבוררת להתערב בהחלטה קמא. החלטה זו מעוגנת היטב בחוק ובפסיקה (ראו שוב סעיף 68(ב)(5) לחוק, וכן בש"פ 8773/09 ידיעות אחרונות בע"מ נ' מדינת ישראל (27.1.2010)). בית משפט קמא בחר להגן - בצדק רב - על פרטיותה של המתלוננת והגביל את תוקף החלטתו לשלב הנוכחי של הדיון בתיק העיקרי, כפי שצוין בפסקה 4 להחלטה. מבלי לטעת מסמרות, בית משפט קמא יוכל לשוב ולבחון את האפשרות של פתיחת הדלתיים בהמשך ההליך; חזקה עליו כי ידע להפעיל את שיקול דעתו כדבעי תוך התחשבות בחומר הראיות שנפרש לפניו, בצנעת הפרט ובשלומה הנפשי של המתלוננת וברצונו של המערער בגילוי פרטי ההליך.

10. הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ה' בתמוז התשפ"א (15.6.2021).

ש ו פ ט